

Vedligeholdelse af særlige elementer på private fællesveje – Hvem skal betale?

Den nye privatvejslov bød på en ny bestemmelse (§ 47, stk. 4), der drejer sig om vedligeholdelse af særlige elementer. De særlige elementer kan f.eks. være brønde, trafik- eller hastighedsregulerende foranstaltninger, broer og andre bygværker, der er omfattet af grundejernes vedligeholdelsespligt. Fælles for disse særlige elementer er, at de ofte er dyre at vedligeholde, men også at de er til gavn for flere grundejere.

Formålet med den nye regel har været at undgå, at de grundejere, der ejer de ejendomme, som tilfældigvis grænser til eller ligger nærmest den del af vejen, hvor det særlige element er placeret, skal betale hele regningen og dermed bliver urimeligt økonomisk belastet af den dyre vedligeholdelse i forhold til de andre grundejere, der også har gavn af det særlige element. Det kan f.eks. være en pensionist, der ejer en ejendom, som ligger ud for en afvandingsbrønd, hvor der er sket en skade. Brønden vil typisk også afvande dele af vejen, som ligger ud for andre ejendomme.

Den nye regel sikrer, at den pågældende grundejer kan kræve, at arbejdet udføres som et samlet arbejde, hvor udgifterne til arbejdet fordeles mellem flere grundejere.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at det vil være de grundejere, som har fordel af det pågældende arbejde, der skal inddrages i fordelingen, og at det er kommunen, der vurderer, hvilke grundejere det drejer sig om.

Indlægget vil på baggrund af flere nye sager fokusere på, hvordan kommunen skal foretage denne vurdering, og om der kan siges noget om, hvilke grundejere der skal eller kan inddrages i fordelingen. Vurderingen har i praksis vist sig ikke altid at være så enkel.

Indlægsholder:

René Aggersbjerg

Cand. jur.

LE34 Ekspropriation og Jura, rag@le34.dk

